

På grund af hvad vi sålunda anförde, hemställa vi,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att § 6 mom. 3 i kungl. förordningen af 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl skall ur förordningen utgå.

Stockholm den 26 januari 1912.

J. P. Igel.

G. M. Sandin.

Albert Mossberg.

Nr 185.

Af herr **Svensson** i Saläng, om ändring af 2 kap. 5 § och 3 kap. 9 § i lagen om skogsaccis.

Sedan lagen om skogsaccis af den 18 september 1909 nu öfver två år varit tillämplig, har det visat sig, att rätt afsevärda afverkningar kunna förekomma utan att kommunen, där skogen är belägen, kan komma i åtnjutande af den skogsaccis, som borde komma den till del.

Det förhåller sig så, att på vissa orter låter skogsägaren genom offentlig auktion försälja i mindre poster en skogstrakt. Åtskilliga köpare infinna sig, och det har visat sig, att å auktionen har försålts skog för afsevärda belopp utan att några köpare köpt skog för så högt belopp, att de varit accispliktiga.

Det synes mig vara en rättvis sak, att kommunen, där denna skog finnes och afverkas, bör hafva sin andel i inkomsten af accisskatt, men då köparne ej inköpt skog för så högt värde, som lagen därom föreskrifver, äro dessa fria. Jag anser därför, att lämpligaste sättet vore, att skogsägare, som till flera personer under året antingen medelst auktion eller i öfrigt till andra personer, försålt å rot varande skog, uppgående till öfver 150 kronor, blifva skyldiga att härför erlägga accisskatt.

På grund af det anförda får undertecknad vördsamt hemställa,

att lagen om skogsaccis af den 18 september 1909 2 kap. 5 § äfvensom 3 kap. 9 § ändras därhän, att de af mig åberopade säljare af skog blifva skyldiga erlägga skogsaccis.

Stockholm den 26 januari 1912.

O. H. Svensson.
